

Τὸ Σύνδρομο
τῆς
«Νέας Ἐποχῆς»...

...καὶ ἡ Ἐλπίδα
τῆς
᾽Ορθοδοξίας μας

*«Λάμπας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος·
τὰ γὰρ εἰδῶλα ταύτης Σωτήρ, μὴ ἐνέγκατά Σου τὴν ἰσχὺν πέπτωκεν...»*

■ «Λεγεὼν προσανατολισμῶν»

Τὸ κοσμοεἶδωλο τῆς «Νέας Ἐποχῆς»* Ὁρολογία-Διδασκαλία

«**Τ**ὸ βιβλίο του γιὰ τὸν ἅγιο Σιλουανὸ ὁ γέροντας Σωφρόνιος βεβαιώνει ὅτι ἡ πραγματικὴ θεολογία δὲν εἶναι καρπὸς διανοητικῆς πολυμάθειας, οὔτε ἐπινόηση τοῦ ἀνθρώπινου λογικοῦ, ἀλλὰ ἐμπειρικὴ γνώση καὶ “διήγηση” γύρω ἀπὸ τὸ γεγονὸς τῆς συναντήσεως τοῦ πνεύματος τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Ζῶντα Θεό»¹.

Αποτέλεσμα αὐτῆς τῆς συνάντησης εἶναι ἡ θεραπεία τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὶς συνέπειες τῆς πτώσεως. **Κ**άθε Δόγμα τῆς Ἐκκλησίας ἔχει θεραπευτικὰ ἀποτελέσματα. **Ἐ**πομένως, κάθε ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὴν ὑγιαίνουσα διδασκαλία ἔχει τραυματικὲς καὶ καταστροφικὲς συνέπειες στὴν ζωὴ τῶν ἀνθρώπων καὶ κατ’ ἐπέκταση σὲ ὅλη τὴν κοινωνία.

Ὁ ἀσκητὴς τῆς σύγχρονης Ἀπολογητικῆς, ὅταν προσεγγίζει τοὺς πλανεμένους ἀδερφοὺς μας, ἔχει ἐπίγνωση τῶν φρικτῶν συνεπειῶν τῆς αἵρεσης στὴν ὑπαρξὴ τοῦ ἀνθρώπου. **Γ**ι’ αὐτὸ καὶ φροντίζει νὰ εἶναι γλυκὺς καὶ παρηγορητικός. **Δ**ὲν μπαίνει σὲ φιλοσοφικὲς ἀντιπαραθέσεις, ἀλλὰ προσκαλεῖ στὴν θεραπευτικὴ διαδικασία. **Σ**υμπεριφέρεται ὡς εὐσυνείδητος πνευματικὸς ἰατρός καὶ ὄχι ὡς ἰδεολογικὸς ἀντίπαλος.

Γιὰ νὰ εἶναι οὐσιαστικὴ καὶ ἀποτελεσματικὴ κάθε θεραπευτικὴ πρόταση, ὀφείλει νὰ εἶναι κατανοητὴ, σὲ κάθε λεπτομέρεια, ἢ φύση τῆς ἀσθένειας.

Στὴν δική μας περίπτωσι, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ ἐρευνήσουμε προσεκτικὰ κάθε ἀπόκλιση ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη διδασκαλία, γιὰ νὰ μποροῦμε νὰ ἐπέμβουμε θεραπευτικὰ μὲ τὰ κατάλληλα «φάρμακα».

Ἡ ἐνασχόληση μὲ τὶς αἵρετικὲς ὁμά-

δες και διδασκαλίες ἔχει κυρίως αὐτὸν τὸν προσανατολισμό. **Γ**ίνεται ἀπὸ ὑπακοῆς τὴν Ἐκκλησία καὶ μὲ τὴν εὐλογία τῆς Ἐκκλησίας.

Δὲν «σκαλίζουμε» ἐμπαθῶς τὴν αἵρετική διδασκαλία, γιὰ νὰ ἱκανοποιήσουμε τὴν περιέργειά μας ἢ γιὰ νὰ αὐτοεπιβεβαιωθοῦμε. **Μ**ακριὰ ἀπὸ τὴν δική μας διακονία τέτοιες παρανοήσεις. **Σ**ὲ καμιά περίπτωση δὲν ταυτίζουμε τὴν διδασκαλία μὲ τὰ πρόσωπα, τὴν αἵρεση μὲ τὸν αἵρετικό. **Μ**ὲ ἐπιστημονική μεθοδολογία ἀσχολούμαστε μὲ τὶς αἵρετικές ομάδες καὶ μὲ θεολογική ματιὰ κριτικάρουμε τὰ δόγματα καὶ τὶς διδασκαλίες τους. **Δ**ὲν θέλουμε νὰ θίξουμε καὶ νὰ προσβάλουμε κανέναν ἄνθρωπο. **Σ**ύμφωνα μὲ τὴν ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας μας, κάθε ἄνθρωπος εἶναι πρόσωπο ἱερό καὶ τὸν ἀντιμετωπίζουμε μὲ δέος καὶ σεβασμό.

Παρουσιάζουμε μὲ πραότητα καὶ σαφήνεια τὴν Ὁρθόδοξη διδασκαλία καὶ τὴν προσφέρουμε ὡς φάρμακο στὶς πληγωμένες ἀπὸ τὴν αἵρεση καρδιές.

Ὁριοθετοῦμε τὴν πίστη μας, ἐπισημαίνοντας τὸ ἀσυμβίβαστο κάποιων διδασκαλιῶν μὲ τὴν ζωὴ τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. **Π**οτὲ δὲν ἀπορρίπτουμε τὰ πρόσωπα, ἀλλὰ μὲ ποιμαντικὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἀγάπη προσευχόμαστε γιὰ τὴν ἐπιστροφή τους στὴν ἀληθινὴ Ἐκκλησία.

Ἑρμηνεία τῶν ὄρων «κοσμοεἶδωλο» καὶ «Νέα Ἐποχή»

Ἐπειδὴ σύμφωνα μὲ τὸν Ἀντισθένη τὸν κυνικὸ «Ἀρχὴ σοφίας ἢ τῶν ὀνομάτων ἐπίσκεψις», εἶναι χρήσιμο νὰ ἐρμηνεύσουμε τὶς λέξεις ποὺ ἀναφέρονται στὸν τίτλο τοῦ ἄρθρου μας.

Ὁ καθηγητὴς κ. Γεώργιος Μπαμπινιώτης ἀναφέρει, ὅτι κοσμοεἶδωλο εἶναι «ἡ συνολικὴ ἀντίληψη ποὺ σχηματίζει ὁ ἄνθρωπος γιὰ τὸν γύρω του φυσικὸ κόσμο· κοσμοαντίληψη, κοσμοθεωρία»².

Καὶ ἐμεῖς θὰ προσπαθήσουμε νὰ κατανοήσουμε τὶς ἀπαντήσεις ποὺ δίνει τὸ κίνημα τοῦ New Age στὰ μεγάλα ὑπαρξιακὰ ζητήματα. **Τ**ὸν τρόπο, μὲ τὸν ὁποῖο ἀντιλαμβάνονται οἱ ὀπαδοὶ τοῦ τὸν ἑαυτὸ τους, τὸν κόσμο καὶ τὸν Θεό. **Γ**ι' αὐτὸ ἐπιλέξαμε τὴν λέξη «κοσμοεἶδωλο» στὸν τίτλο.

* * *

Μεγάλῃ δυσκολία ὑπάρχει στὴν κατανόηση τῶν λέξεων «Νέα Ἐποχή», οἱ ὁποῖες ἀναφέρονται στὸ κίνημα τοῦ New Age.

Ἡ λέξη «**Νέα**» δὲν ἀναφέρεται σὲ κάτι διαφορετικό, καινούργιο καὶ πρωτόγνωρο.

• **Σύμφωνα** μὲ τὸν πρωτοπρεσβύτερο π. Βασίλειο Γεωργόπουλο, Αναπληρωτὴ Καθηγητὴ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. καὶ ἐπιστημονικὸ συνεργάτῃ τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος: «**τίποτα ἀπὸ τίς ἐκφάνσεις, τίς θεωρίες καὶ τοὺς χώρους ποῦ ἐντάσσονται στὴν “Νέα Ἐποχὴ” δὲν εἶναι νέο. Ἀπολύτως τίποτα**»³.

• **Καὶ** ὁ γραμματέας τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πρωτοπρεσβύτερος π. Κυριακὸς Τσουρός, ἐπισημαίνει σὲ σχετικὸ ἄρθρο του:

«**Ὁ ὅρος “Νέα Ἐποχὴ” δὲν σημαίνει ἀπλῶς, ὅπως συχνὰ ἐκλαμβάνεται, κάτι τὸ νέο, τὸ διαφορετικό. Δὲν ἀναφέρεται σὲ μιὰ νέα ἱστορικὴ περίοδο κοινωνικῶν μεταβολῶν ἢ ἐπιστημονικῶν ἐπιτευγμάτων. Πρόκειται περὶ μιᾶς νέας ἀντίληψης περὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ κόσμου, περὶ τῆς ζωῆς καὶ τῆς πραγματικότητας, ἕνας νέος τύπος “πνευματικότητας” ἢ “θρησκευτικότητας”, μὲ ἔντονα συγκρητιστικά, πανθειστικά καὶ παγανιστικά χαρακτηριστικά**»⁴.

Πίσω ἀπὸ τὴν λέξη «**Νέα**» δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ καινούργιο. **Εἶναι** παλαιότερες αἰρετικὲς διδασκαλίες, οἱ ὁποῖες ἐπαναλαμβάνονται μὲ φρέσκο δυναμισμό. **Προτάσεις** ζωῆς καὶ διλήμματα θεολογικά, ποῦ ἔχουν ἀπαντηθεῖ ἀπὸ τοὺς Ἁγίους Πατέρες, ἐπανέρχονται μὲ σύγχρονο τρόπο ἔκφρασης καὶ πειθοῦς. **Ἐξάλλου** ἐμεῖς οἱ Χριστιανοὶ τὸ μόνον καινούργιο καὶ νέο ποῦ βιώνουμε καὶ ἀναγνωρίζουμε εἶναι ἡ Σάρκωση καὶ Παρουσία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **Ταυτιζόμεστε** ἀπόλυτα μὲ τίς θέσεις τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, ὁ ὁποῖος ἀναφέρει, ὅτι μὲ τὴν Ἐσάρκωση τοῦ Κυρίου: «**ἐπιτελεῖται τὸ πάντων καινῶν καινότατον, τὸ μόνον καινὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον**»⁵.

* * *

Εἶδαμε ποιά ἔννοια κρύβεται πίσω ἀπὸ τὴν λέξη «**Νέα**». **Ἄς** δοῦμε τώρα τί καταλαβαίνουν οἱ ὄπαδοὶ αὐτοῦ τοῦ κινήματος, ὅταν διαβάζουν τὴν λέξη «**Ἐποχὴ**».

Σύμφωνα μὲ τοὺς Ἀστρολόγους, ὁ ἥλιος μας καὶ ὄλοι μαζὶ οἱ πλανῆτες ποῦ τὸν περιβάλλουν, περιστρέφονται γύρω ἀπὸ ἕνα μεγάλο κεντρικὸ ἥλιο, ποῦ βρίσκεται ἑκατομμύρια μίλια μακριά. **Γιὰ** νὰ κάνει τὸ ἥλιακό μας σύστημα μιὰ ὁλόκληρη περιστροφή γύρω ἀπὸ τὸν ὑποτιθέμενο αὐτὸ κεντρικὸ ἥλιο, χρειάζεται μιὰ περίοδος 26.000 ἐτῶν περίπου. **Ἡ** τροχιά αὐτῆ

ονομάζεται «ζωδιακός κύκλος» και διαιρείται σὲ 12 τμήματα, τὰ ὁποῖα οἱ ἀστρολόγοι ὀνομάζουν «ζώδια».

Ο χρόνος πού ἀπαιτεῖται γιὰ νὰ περάσει τὸ ἡλιακὸ μας σύστημα ἓνα ἀπὸ τὰ ζώδια αὐτὰ τοῦ μεγάλου ζωδιακοῦ κύκλου, εἶναι σύμ-

φωνα μὲ τὶς παραπάνω ἀντιλήψεις, γύρω στὰ 2.100 χρόνια. **Ο** χρόνος αὐτὸς ὀνομάζεται «Ἐποχή». **Ἔ**τσι κάθε 2.000 χρόνια περίπου, ὁ κόσμος μας ἀλλάζει ἐποχὴ καὶ ἡ ἀλλαγὴ αὐτὴ ἔχει σὰν ἀποτέλεσμα νὰ προκαλοῦνται τεράστιες μεταβολές στὸν πλανήτη.

• **Ο** μακαριστὸς π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος, ἔμπνευστὴς καὶ θεμελιωτὴς τῆς Σύγχρονης ποιμαντικῆς πράξης τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν αἰρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας, ἀναφερόμενος στὴν «Νέα Ἐποχή» ἐπισημαίνει: **«Οἱ ἄνθρωποι τῆς “Νέας Ἐποχῆς” ἰσχυρίζονται πὼς κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς προόδου τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας ὁ ἥλιος μπῆκε στὸ ζῶδιο τῶν ἰχθύων καὶ ἡ “Ἐποχὴ τοῦ Ἰχθύος” ἄρχισε. Ἦταν ἡ ἐποχὴ πού ἔζησε ὁ Χριστὸς, ἡ ἐποχὴ τοῦ χριστιανισμοῦ.**

Ἡ ἐποχὴ αὐτὴ λογιζέται ἀπὸ τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ New Age σὰν ἐποχὴ περιορισμοῦ καὶ στενότητος. **Σ’** αὐτὴν κυριαρχοῦσαν οἱ ἐντολές, ὁ ἔλεγχος τῶν ἱερέων, ἡ δίωξη τῶν ἐλεύθερα σκεπτόμενων ἀνθρώπων, ἡ ἐποχὴ τῶν πολέμων, τῆς ἀποικιοκρατίας, τῆς καταστροφῆς τῆς φύσης. **Αὐτὴ, λοιπόν, ἡ ἐποχὴ τελειώνει καὶ ἀρχίζει μιὰ Νέα Ἐποχὴ, ἡ Ἐποχὴ τοῦ Ὑδροχόου!»⁶.**

Ἀντιλαμβανόμαστε ἀπὸ τὰ παραπάνω, ὅτι ὁ ὅρος «Νέα Ἐποχὴ» εἶναι φορτισμένος ἰδεολογικὰ μὲ διαφοροτικὸ περιεχόμενο ἀπὸ αὐτὸ πού ἐννοοῦν οἱ λέξεις πού τὸν ἀπαρτίζουν. Ὑποδηλώνει ὁ ὅρος αὐτὸς ἓνα ἀντιχριστιανικὸ κίνημα μὲ συγκεκριμένο πνευματικὸ προσανατολισμὸ ἐντελῶς διαφοροτικὸ ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη ἀντίληψη γιὰ τὴν ζωὴ καὶ τὸν κόσμος. **Ο ὅρος «Νέα Ἐποχὴ» (New Age), ἀπηχεῖ μιὰ παλαιότερη ἀντίληψη πού συναντᾶται σὲ ἐξωχριστιανικὲς θρησκείες⁷.**

• **Ο** π. Βασίλειος Γεωργόπουλος ἀναφέρει: **«Ἀναφερόμενοι στὸν ὄρο “Νέα Ἐποχὴ” ἢ Ἐποχὴ τοῦ Ὑδροχόου, ἐννοοῦμε τὴν παρουσία ἐνὸς παγκόσμιου ἀπειλητικοῦ φαινομένου, ἀντιχριστιανικοῦ ὡς πρὸς τὸν χαρακτήρα, ἀποκρυφιστικοῦ ὡς πρὸς τὴν προέλευση καὶ πολυσύνθετου ὡς πρὸς τὴν διάρθρωση. Ἐνα κί-**

νημα τὸ ὁποῖο ἔχει ἤδη διαβρώσει μὲ τις ἀντιλήψεις του καὶ τις πρακτικές του πάρα πολλὰ ἑκατομμύρια ἀνθρώπων καὶ δραστηριότητες τοῦ ἀνεπτυγμένου κόσμου.

Στὸ κίνημα αὐτό, συστεγάζονται καὶ ἀλληλοπεριχωροῦνται ὁ ἀποκρυφισμὸς σὲ μιὰ ποικιλία ἐκδηλώσεων του, ὁ νεογνωστικισμὸς, ἡ ἀστρολογία, ἀνατολικὲς θρησκευτικὲς δοξασιεὶς καὶ πρακτικὲς, ἡ ὑπνωση, οἱ κάρτες ταρώ, ἡ ἀριθμοσοφία, ἡ ἐπικοινωνία μὲ πνεύματα, ἡ ἔκσταση, ἡ οὐφολογία, ὁ ὄραματισμὸς, ἡ θετικὴ σκέψη, οἱ ἀνορθόδοξεσ “θεραπευτικὲς” μέθοδοι, ὁ νεοπαγανισμὸς, ἡ ψευδοεπιστῆμη κυρίως μὲ μανδύα ψυχολογίας κ.ἄ.»⁸.

• Ὁ μοναχὸς π. Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης, ἔγκριτος μελετητὴς τοῦ φαινομένου τῶν σεκτῶν, ἀναφέρει ὅτι ἡ «Νέα Ἐποχὴ» εἶναι: «Ἐνα “ἀόρατο δίκτυο” παραθρησκευτικῶν ὀργανώσεων σ’ ὄλο τὸν κόσμο. Ὄργανώσεις ἰνδουϊστικὲς, βουδιστικὲς, γκουρουνιστικὲς, νεογνωστικὲς, ψυχολατρίεσ, “θετικὴ σκέψη”, μασονία, θεοσοφία, νεοειδωλολατρία, νεοσατανισμὸς, μαγεία, ἀστρολογία, ὑπνωτισμὸς, πνευματισμὸς, σουφισμὸς, “ἐναλλακτικὲς θεραπείεσ”, “πολεμικὲς τέχνεσ τῆσ Ἀνατολῆσ”, κ.π.ἄ. Τὸν σκληρὸ πυρῆνα τῆσ “Νέασ Ἐποχῆσ” ἀποτελοῦν ὀλοκληρωτικοῦ χαρακτῆρα ὀμάδεσ, πὸν ἀποκρύπτουν τοὺσ πραγματικοὺσ των σκοποὺσ καὶ δροῦν πίσω ἀπὸ ἕνα παραπλανητικὸ προσωπεῖο»⁹.

• Ἡ δὲ Ἐγκυκλοπαίδεια Μυστικιστικῶν καὶ Παραφυσικῶν ἐμπειριῶν στὸ λῆμμα «Νέα Ἐποχὴ» γράφει: «Ἀμφιλεγόμενος ὀρος, πὸν ἀντιστοιχεῖ στὸ πνευματικὸ καὶ κοινωνικὸ κίνημα πὸν περιλαμβάνει μιὰ μεγάλη περιοχὴ θρησκευτικῶν, φιλοσοφικῶν, μυστικιστικῶν, ψυχολογικῶν, παραψυχολογικῶν, ὀικολογικῶν, ἱατρικῶν, καὶ ἀποκρυφιστικῶν ἐνδιαφερόντων. Εἶναι σχεδὸν ἀδύνατο νὰ προσδιοριστεῖ ἀπὸ τί ἀκριβῶσ συνίσταται τὸ “New Age”, ἀφενὸσ ἐπειδὴ οἱ γνώμεσ καὶ οἱ ἀπόψεισ δίστανται καὶ ἀφετέρου ἐπειδὴ τὸ μεγαλύτερο μέρος ἀπὸ ὅ,τι σῆμερα συνθέτει τὸ “New Age” δὲν εἶναι παρὰ μιὰ ἐκ νέου ἀνακάλυψη καὶ ἕνα ἀνανεωμένο ἐνδιαφέρον»¹⁰.

* * *

Σύμφωνα μὲ τοὺσ παραπάνω ὀρισμοὺσ, τὸ κίνημα τῆσ «Νέασ Ἐποχῆσ» δὲν εἶναι μιὰ συγκεκριμένη ὀμάδα, ἄλλα ἕνα συνονθύλευμα ἱδεῶν, πρακτικῶν καὶ ἐνδιαφερόντων, στίσ ὀποῖεσ πρόσκεινται ὀμάδεσ ἀπὸ πολλοὺσ καὶ διαφοροετικοὺσ χώρουσ.

• Δικαίως ὁ μακαριστὸσ Μητροπολίτησ Γόρτυνοσ καὶ Μεγαλοπόλεωσ καὶ καθηγητὴσ Πανεπιστημίου πατῆρ Ἱερεμίας Φούν-

τας χαρακτηρίζει το κίνημα αυτό «Ένα παπούτσι πού θα χωράει σέ όλα τὰ πόδια»¹¹.

● **Γι'** αὐτό καί ἡ «Εγκυκλοπαίδεια ἐσωτερικοῦ καί ἀποκρύφου γνώσεως», παραδέχεται: «**Λεπτομερέστερος ὀρισμός, πού θά ἦτο γενικόσ δι' ὄλους, δέν παρέχεται**»¹².

Αὐτή ἡ σύγχυση, μᾶς θυμίζει τὴν ἀπάντηση πού ἔδωσε στὸν Κύριό μας ὁ ταλαίπωρος δαμονισμένος τῶν Γαδαρηνῶν, ὅταν ἐρωτήθηκε γιὰ τὸ ὄνομά του: «**τί ὄνομά σοι; καί ἀπεκρίθη λέγων· λεγεὼν ὄνομά μοι, ὅτι πολλοὶ ἐσμεν**» (Μάρκ. ε' 9).

Καί γιὰ τὸ κίνημα τῆς «Νέας Ἐποχῆς» μπορούμε νὰ ποῦμε, ὅτι ὄντως ἀποτελεῖται ἀπὸ λεγεῶνα προσανατολισμῶν, πού μόνο σύγχυση προκαλοῦν στὴν καρδιά καί τὴν διάνοια τῶν ὀπαδῶν του. **Ἀ**πουσιάζει παντελῶς ἡ καθαρὴ καί μὲ σαφήνεια ἐκπεφρασμένη διδασκαλία. **Οἱ** ὅποιες θεωρίες ἐκφράζονται συγκεχυμένα, ἀκαθόριστα καί ἀσαφῶς.

● **Γιὰ** τὸν λόγο αὐτὸν καί ὁ μακαριστὸς Μητροπολίτης Νικόπολεως καί Πρεβέζης πατὴρ Μελέτιος εὐγλωττα διερωτᾶται:

«**Τί** εἶναι αὐτὴ ἡ Νέα Ἐποχὴ;

● **Κίνημα;** **Ἦ**χι. **Δ**έν ἔχει ἀρχηγό.

● **Συνωμοτικὴ Ὀργάνωση;** **Ἦ**χι. **Δ**έν ἔχει κᾶν ὀργάνωση.

● **Θρησκεία νέα;** **Ἦ**χι. **Δ**έν ἔχει οὔτε λατρεία, οὔτε καί μέλη.

Οὔτε τόπους λατρείας.

Τί εἶναι; **Ἦ**τι ὁ ἀέρας γύρω-γύρω μας. **Μ**ιὰ περιρρέουσα ἀτμόσφαιρα. **Δ**ηλαδή; **Εἶ**ναι κάτι τὸ ὑπαρκτό; **Ν**αί. **Β**έβαια. **Υ**παρκτό. **Τ**όσο ὑπαρκτό, ὅσο καί ἡ ἀτμόσφαιρα. **Π**ολὺ ὑπαρκτό. **Ἀ**πόλυτα ὑπαρκτό»¹³.

Παρ' ὅλη τὴν σύγχυση καί τὸν ἀποπροσανατολισμό, ὑπάρχουν κάποιες βασικὲς διδασκαλίες, τίς ὁποῖες συναντᾶμε σχεδὸν σέ ὅλες τίς ομάδες τῆς «Νέας Ἐποχῆς». **Οἱ** διδασκαλίες αὐτὲς ἀφοροῦν στὸν τρόπο καί στὴν ὀπτική πού ἀντιλαμβάνονται τὸν κόσμο, τὸν Θεὸ καί τὸν ἄνθρωπο οἱ ομάδες αὐτὲς.

Διδασκαλία

Εἶδαμε μέχρι τώρα τί εἶναι ἡ «Νέα Ἐποχὴ», θά δοῦμε τώρα μὲ κάθε συντομία τίς βασικὲς διδασκαλίες τῆς καί τίς συνέπειες στὴν ζωὴ τῶν ἀνθρώπων πού τίς ἀποδέχονται.

Ο π. Κυριακὸς Τσουρὸς μᾶς μεταφέρει ἀπὸ σχετικὸ ἀρθρο τοῦ Ἰταλοῦ καθηγητῆ Alessandro Olivieri Pennesi τὰ ἐξῆς:

«Συνοπτικά θα μπορούσαμε να πούμε, ότι “Στη Νέα Έποχή, στην φαινομενική απουσία δογμάτων χάριν μιᾶς ἄμεσης ἐμπειρίας τοῦ Θείου, ἐντοπίζονται στὴν νεφελώδη «ἀτμόσφαιρα» τῆς νέας θρησκευτικότητας μερικές βασικές πεποιθήσεις πὸν συναντῶνται ἀρκετὰ συχνὰ (πὸν οὐσιαστικὰ εἶναι δόγματα καὶ θρησκευτικὲς δοξασίες).

1) Η πίστη σὲ μιὰ παγκόσμια κοσμικὴ συνείδηση, στὴν ὁποία ὁ ἄνθρωπος, ἡ φύση καὶ ὁλόκληρο τὸ σύμπαν εἶναι ἓνα ὁμογενοποιημένο ὄλον τῆς ἴδιας φύσης. **Α**νατρέπονται, ἐπομένως, οἱ παλαιὲς διχοτομίες μεταξὺ πνεύματος καὶ φύσης, ἀνθρώπου καὶ Θείου.

2) Ο προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπερβαίνει τὸ ἀτομικὸ ἐσύ. Γιὰ νὰ τὸν φθάσει, ἀκολουθεῖ ἓνα εὐρὺ κύκλο πρακτικῶν καὶ ἐσωτερικῶν γνώσεων καὶ θρησκευτικῶν τεχνικῶν ἀνατολικῆς ἔμπνευσης, ἱκανῶν νὰ ὀδηγήσουν τὸν ἄνθρωπο σὲ μιὰ ἀνάπτυξη καὶ ἐμβάθυνση τῆς συνείδησός του, πὸν τὸν εἰσάγει στὸν ἀπεριόριστο ὠκεανὸ τῆς κοσμικῆς ἐνέργειας.

3) Η μετενσάρκωση προκύπτει ὡς ἀξίωμα (προϋπόθεση) γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς συνείδησης. **Ο** ἄνθρωπος εἶναι σὲ θέση νὰ ὑπερβῆ τὸ δικό του ἐγὼ μόνον μέσῳ ἑνὸς κύκλου μετενσαρκώσεων πὸν τοῦ ἐπιτρέπουν (τοῦ δίνουν τὴν δυνατότητα) νὰ τελειοποιήσει τὴν θεϊκὴ του οὐσία καὶ νὰ ταυτιστεῖ μὲ τὸν ἴδιο τὸν Θεό.

4) Ο φυσικὸς καρπὸς αὐτῆς τῆς περιπετειώδους μεταβολῆς θὰ εἶναι οἱ κοινωνικὲς καὶ πολιτικὲς μεταμορφώσεις, οἱ ὁποῖες θὰ ἐπιτρέψουν τὴν πραγματοποίηση μιᾶς κοινωνίας ἀγάπης καὶ ἀμοιβαίας κατανόησης”»¹⁴.

Η ἀπουσία προσωπικοῦ Θεοῦ ἔχει ὡς βασικὴ συνέπεια τὴν ἀπουσία τῆς ἀγάπης στὴν ζωὴ τῶν ἀνθρώπων. **Μ**πορεῖ νὰ μιλάει καὶ ἡ «Νέα Έποχή» γιὰ ἀγάπη, ἀλλὰ ἀπουσιάζει ὁ Ἀγαπημένος, ὅπως εὐστοχα παρατηρεῖ ὁ μακαριστὸς Μητροπολίτης Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης Ἀθανάσιος Γιέφτιτς γράφοντας: «**Τί** νὰ τὴν κάνω, ὅμως, μιὰ ἀντικειμενικότητα, ἀκόμη καὶ “λογικότητα”, ἀκόμη καὶ ἀπόλυτη εὐτυχία, χωρὶς τὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ· τί νὰ τὴν κάνω μιὰ “ἀγάπη τοῦ Σύμπαντος”, πὸν δὲν ἔχει ἓναν ἀγαπώμενο, μιὰ ζωὴ πὸν δὲν ἔχει ἓνα ζωντανὸ πρόσωπο; **Ὡς** ἄνθρωπος δὲν μπορῶ νὰ ζήσω ἀπρόσωπα, διότι αὐτὸ μὲ ἀπανθρωπίζει»¹⁵.

Η σχέση μὲ τὸν Θεό, ἐὰν δὲν εἶναι σχέση προσωπική, τότε καταλήγει σχέση ἰδεατὴ καὶ φανταστική. **Τ**ελικὰ γίνεται σχέ-

ση ναρκισσισμού και αὐτοερωτισμοῦ ἐπιβεβαιώνοντας τὴν φιλαυτὴ διάθεση τῆς καρδιάς.

Γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη διδασκαλία ὁ Θεὸς εἶναι πρόσωπο μοναδικὸ καὶ ὄχι ἀπρόσωπη ἐνέργεια. **Ὁ** δὲ κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἄνθρωπος ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ ὀλοκληρωθεῖ σὲ πρόσωπο, δηλαδή νὰ σωθεῖ, συνάπτοντας προσωπικὴ σχέση μὲ τὸν Ζῶντα Θεό.

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος στρέφεται στὸν ἑαυτό του ἀναζητώντας τὴν αὐτοσωτηρία του, τὸ μόνο πού μπορεῖ νὰ συναντήσῃ εἶναι τὸ προκτισιακὸ μηδέν, ἀπὸ τὸ ὁποῖο προῆλθε.

Αναπόφευκτα ἡ θεωρία περὶ αὐτοπραγμάτωσης τῆς «Νέας Ἐποχῆς» ὀδηγεῖ στὸν μηδενισμό καὶ τὴν ἀπογοήτευση. **Ἐ**τσι καθιστᾷ πιὸ εὐάλωτα καὶ πιὸ διαχειρίσιμα τὰ ἄτομα στὰ χεῖρα τῶν διαφόρων ἀρχηγῶν τῶν ὁμάδων τῆς «Νέας Ἐποχῆς».

Ἡ βάση τῆς ἀπελπισίας εἶναι ἡ προηγηθεῖσα αἴσθηση τῆς παντοδυναμίας. **Μ**ὲ χαρακτηριστικὴ ἔλλειψη ταπείνωσης, ὁ ἄνθρωπος ὀδηγήθηκε νὰ πιστέψῃ στὴν «θεϊκότητα» τοῦ ἑαυτοῦ. **Ἡ** πίστη του αὐτὴ διαψεύστηκε στὴν πράξη καὶ ἀντὶ γιὰ παρηγοριά, ὁ ἀπογοητευμένος ὁπαδὸς εἰσπράττει ἀπὸ τὴν ὁμάδα ἀπάντηση ἀπάνθρωπη καὶ σκληρή.

Ἡ ὁμάδα πάντοτε ἰσχυρίζεται, ὅτι ἡ συνταγὴ τῆς σωτηρίας πού αὐτὴ προπαγανδίζει εἶναι ἀλάνθαστη καὶ ἡ ἀποτυχία βαρύνει ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο τὸν ὁπαδό, πού δὲν ἐκτέλεσε σωστὰ τὴν συνταγὴ τῆς ὁμάδας.

• **Αὐ**τὲς οἱ ἐνοχῆς ἐὰν δὲν ὀδηγήσουν σὲ αὐτοκτονία, ὅπως δὴποτε δημιουργοῦν κατάλληλες ψυχολογικὲς προϋποθέσεις γιὰ τὴν πλήρη ὑποταγὴ στὴν ὁμάδα καὶ τὸν ἀρχηγό. **Ἡ** διδασκαλία, λοιπόν, τῆς Νέας Ἐποχῆς ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι τῆς ἴδιας οὐσίας μὲ τὸν Θεὸ καὶ ὅτι δὲν χρειάζεται κανένα θεὸ γιὰ νὰ τὸν σώσει, εἶναι διδασκαλία πού ὄχι μόνο δὲν ἐλευθερώνει, ὅπως διατείνεται, ἀλλὰ δημιουργεῖ τὶς πιὸ σκληρὲς συνθῆκες σκλαβιάς καὶ ὑποδούλωσης.

«Εἶναι πρόδηλο, ὅτι οἱ ὁμάδες τῆς “Νέας Ἐποχῆς” πού κάνουν λόγο γιὰ αὐτογνωσία, αὐτοπραγμάτωση, αὐτοσωτηρία, ἐννοοῦν μὲ τὸ πρόθεμα “αὐτό”, ὅτι ὁ ἄνθρωπος, αὐτονομημένα ἀπὸ ὁποιοδήποτε καὶ βεβαίως ἀπὸ τὸν Παντοδύναμο Θεό, μὲ μόνες τὶς δικές του “θεϊκὲς” δυνάμεις, θὰ ἐπιτύχει τὸν στόχο του, δηλαδή τὴν κατ' αὐτοὺς “φώτιση”, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει Θεὸς ἔξω ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο, γιὰ νὰ

τὸν βοηθήσει, νὰ τὸν συγχωρήσει, νὰ τὸν σώσει»¹⁶.

Ὡς Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ ἔχουμε ὡς κριτήριο στὴν ζωὴ μας τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. **Τί** ἀρέσει στὸν Χριστό, τί Τὸν ἀναπαύει, τί Τὸν εὐχαριστεῖ, ποιοὶ εἶναι τὸ θέλημά Του, τὸ φρόνημά Του, τὸ περιεχόμενο τῆς καρδιάς Του, αὐτὰ ἀποτελοῦν τὸ κέντρο ἐνδιαφέροντος τῆς ζωῆς τοῦ Χριστιανοῦ.

Στὴν «Νέα Ἐποχὴ» ὁ ἄνθρωπος μαθαίνει νὰ ἔχει ὡς κριτήριο πάντων τὸ θέλημά του. **Αὐτὴ** ἡ διδασκαλία εἶναι μία ἀπὸ τὶς βασικὲς διδασκαλίες καὶ τοῦ Νεοσατανισμοῦ. **Σύμφωνα** μὲ τὸν π. Ἀντώνιο Ἀλεβιζόπουλο: **«Ὁ Crowley (μεσσίας τοῦ νεοσατανισμοῦ) ὑποστηρίζει, ὅτι ὁ καθένας ἔχει τὸ στοιχεῖο τοῦ βασιλέα καὶ ὁ καθένας εἶναι κέντρο τοῦ σύμπαντος»**¹⁷.

Μόνον ὅταν ὁ ἄνθρωπος ὀλοκληρωθεῖ ὡς πρόσωπο μέσα ἀπὸ τὴν σχέση του μὲ τὸν προσωπικὸ Θεὸ μπορεῖ νὰ πραγματώσει τὴν ὑποστατικὴ του ἀρχὴ καὶ νὰ γίνεи ὄντως «κατεντευκτής» Θεοῦ (Ἰωβ ζ' 20). **Αὐτὴ** τὴν δίψα τοῦ ἀνθρώπου, γιὰ νὰ ἐκφράσει τὸ μεγαλεῖο του ὡς εἰκόνα Θεοῦ, τὴν ἐκμεταλλεύονται οἱ ὁμάδες τῆς «Νέα Ἐποχῆς» προσανατολίζοντάς τιν σὲ λάθος κατεύθυνση.

Χρέος ὅλων ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων εἶναι νὰ φανερώσουμε καὶ νὰ ἀποκαλύψουμε μὲ τὴν βιωτὴ, τὸ παράδειγμα καὶ τὴν διδασκαλία μας τὴν ἀληθινὴ ὁδὸ τῆς θεογνωσίας: **τὸν Χριστό!!!**

(*) Περιοδ. «Διάλογος», ἀριθμ. 111/ Ἰανουάριος-Μάρτιος 2023, σελ. 5-10. Τοῦ Οἴκ. Ἀνδρέα Γκατζέλη, Προέδρου τοῦ Πνευματικοῦ Συμβουλίου τῆς «Π.Ε.Γ.». • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

1. Ἀρχιμανδρίτης Ζαχαρίας Ζάχαρου, Ἄνθρωπος, ὁ στόχος τοῦ Θεοῦ, Ἔσσεξ Ἀγγλίας, 2019. σελ. 121.

2. Β 2. <https://www.babiniotis.gr/lexilogika/leksilogika-2/430-kosmoeidolo> (ἡμερ. προσπέλασης 1-4-2023).

3. Πρωτ. Βασ. Γεωργόπουλος, «Ἀποκρυφισμὸς καὶ Νέα Ἐποχὴ», Πρακτικὰ ἸΖ' Πανορθοδόξου Συνδιασκέψεως Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ Τερῶν Μητροπόλεων γιὰ θέματα Αἰρέσεων καὶ Παραθρησκείας (31/10–4/11), Ν. Προκόπιον Εὐβοίας 2005, Ἀθῆναι 2007, σελ. 93.

4. Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρὸς, «Ἀποκρυφισμὸς καὶ “Νέα Ἐποχὴ”», Πειραϊκὸς Σύνδεσμος 26/4/2018.

5. Ἰ. Δαμασκηνοῦ, Ἐκδοσις Ἀκριβῆς Ὁρθ. Πίστεως, Γ' 1, PG 94, 984 B.

6. Πρωτ. Άντ. Αλεβιζόπουλος, *Άποκρυφισμός, Γκουρουϊσμός και «Νέα Έποχή»*, Αθήναι 1993, σελ. 8.
7. Π. Γράβιγγερ, *Έγκυκλοπαίδεια Έσωτερισμού και Άποκρύφου Γνώσεως, Τόμος Δ΄*, Αθήναι 1975, σελ. 425. • Στο έν λόγω παράθεμα αναφέρεται ή πληροφορία, ότι ή ιδέα πώς ό κόσμος εισέρχεται από καιρού εις καιρόν σέ μία Νέα Έποχή προέρχεται από τό Ταλμούδ.
8. Πρωτ. Βασ. Γεωργόπουλος, *Άποκρυφισμός και Νέα Έποχή*, σελ. 91-92.
9. Μοναχός Άρσένιος Βλιαγκόφτης, ΑΓΙΟΣ ΒΗΣΣΑΡΙΩΝ, Τεύχος 1, (2002), σελ. 16.
10. HARPER'S, *Έγκυκλοπαίδεια Μυστικιστικῶν και Παραφυσικῶν έμπειριῶν*, Αθήνα 1994 σελ. 514-515.
11. Όρθόδοξος Τύπος, 9/9/2011.
12. Π. Γράβιγγερ, *Έγκυκλοπαίδεια έσωτερισμού και άποκρύφου γνώσεως*, σελ. 425.
13. Μητρο. Νικοπόλεως κ. Μελετίου, *Άπό την Σκύλα στην Χάρυβδι, Πρακτικά ΙΖ΄ Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως Έντεταλμένων Όρθοδόξων Έκκλησιῶν και Τερῶν Μητροπόλεων για θέματα Αίρέσεων και Παραθρησκείας (31/10- 4/11), Ν. Προκόπιον Εύβοίας 2005, Αθήναι 2007, σελ. 37-38.*
14. Κατά παράθεση Πρωτ. Κυριακός Τσουρός, *Σύγχρονες Αίρέσεις και «Νέα Έποχή»*. Ποιμαντική προσέγγιση και Όρθόδοξη όριοθέτηση, Αθήνα 2018, σελ. 44-45.
15. Μητρο. Αθανάσιος Γιέφτιτς, *Χριστός. Η Χώρα τῶν Ζώντων*, ΑΘΗΝΑ 2017, σελ. 58.
16. Πρωτ. Κυριακός Τσουρός, «Άποκρυφισμός και “Νέα Έποχή”», *Πειραϊκός Σύνδεσμος*, 26/4/2018.
17. Πρωτ. Αντώνιος Αλεβιζόπουλος, *Νεοσατανισμός*, Αθήνα 1996, σελ. 66.